

Abstrakt

Autor se v práci zabývá situacím raně dospělých jedinců po odchodu ze zařízení ústavní výchovy, jejich mírou začlenění do společnosti a zvládnutí samostatného života. Její cílem je i to, jaký dopad má prostředí ústavu na proces jejich socializace, jaké předpoklady na úspěšný život mají z rodiny, a jakou roli hraje právě ústav při jejich přípravě na samostatný život. Dále zkoumá rozdíly v potřebách klientů dle typů domovů a výchovných ústavů a snaží se identifikovat rozhodující faktory pro jejich úspěch v osobním životě a na pracovním trhu. Pomocí expertních rozhovorů s pracovníky obojího typu ústavu zjistí, jaké rozdíly u dle typů domovů a výchovných ústavů jsou nepatrné. U výchovných ústavů je vyvíjeno větší množství pravidel kvůli problémovému chování studentů, v dle typů domovech mají dle typů více svobody. U obou skupin je nejvýraznějším problémem úspěchu nedostatek samostatnosti a nerealistický pohled na svět. Rozhodující je i to, zda se po odchodu z ústavu jedinec osamostatní nebo se navrací k rodině. Nutné je zlepšit následnou péči pro mladé lidi opouštějící ústav.